

Sygn. akt IV Nsm 178/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2017 roku.

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Paweł Styryna

Protokolant: sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 29.06. 2017r. w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z wniosku K. K. (1)

przy uczestnictwie G. K.

o zmianę orzeczenia o kontaktach z małoletnią T. K.

postanawia:

I. zmienić pkt V wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie XI Wydział Cywilny Rodzinny z dnia 1.04.2016r. sygn. XIC1054/15 po przez ustalenie kontaktów uczestnika G. K. z małoletnią córką T. K. ur. (...) w ten sposób, że:

- kontakty małoletniej T. K. z ojcem G. K. będą się odbywały w drugą sobotę miesiąca i drugą niedzielę miesiąca w godzinach od 10.00 do 17.00, poza miejscem zamieszkania małoletniej, bez obecności matki dziecka, przy obowiązkowym udziale kuratora sądowego w trakcie pierwszych czterech spotkań, a podczas kolejnych spotkań bez udziału kuratora sądowego tylko pod warunkiem pozytywnej oceny kuratora co do przebiegu tych kontaktów,

- ustalić, że przekazanie dziecka pod opiekę ojca na czas trwania kontaktów powinno nastąpić w ten sposób, że wnioskodawczyni K. K. (1) będzie odprowadzała małoletnią do samochodu ojca, a następnie po zakończeniu kontaktów będzie odbierała dziecko z samochodu ojca,

- zobowiązać K. K. (1) do przygotowania dziecka do kontaktów i wydania dziecka ojcu oraz zobowiązać ojca do odbioru dziecka z miejsca zamieszkania i odwiezienia go do miejsca zamieszkania po zakończonym kontakcie, przy czym strony winny uwzględnić sposób przekazania dziecka w sposób opisany wyżej,

II. zobowiązać K. K. (1) i G. K. do realizowania kontaktów z małoletnią T. K. w sposób opisany w pkt I postanowienia,

III. orzec, że strony samodzielnie ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Sygnatura akt IV Nsm 178/17

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 29 czerwca 2017r.

Wnioskodawczyni K. K. (1) wniosła o zmianę pkt V wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z 1 kwietnia 2016r. sygn. XI C 1054/15 po przez ustalenie kontaktów uczestnika G. K. z małoletnią T. K. ur. (...) w ten sposób, że ojciec będzie miał prawo spędzać z małoletnią drugi weekend miesiąca w obecności kuratora sądowego w miejscu swojego zamieszkania oraz w innych uzgodnionych z kuratorem sądowym miejscach z wyłączeniem miejsc zamieszkania osób niebędących członkami rodziny dziecka, zabierając córkę z miejsca zamieszkania w sobotę oraz w niedzielę o godz. 10.00 i odprowadzając małoletnią każdego wymienionego dnia do miejsca zamieszkania o godz. 17.00; nadto wniosła

o zobowiązanie matki do przygotowania dziecka do kontaktów i wydania ojcu oraz zobowiązania ojca do odbioru dziecka z miejsca zamieszkania i odprowadzenia do miejsca zamieszkania po zakończonym kontakcie. W uzasadnieniu wskazała m.in., że przesłanką do zmiany kontaktów ustalonych w wyroku rozwodowym jest destrukcyjny wpływ uczestnika na zachowania małoletniej córki, która po każdym spotkaniu z ojcem zamyka się w sobie i nerwowo reaguje na otoczenie innych osób. Przebieg spotkań sprowadza się do pozostawienia dziecka w kącie z zabawkami pod opieką babci, a sam uczestnik spędza czas w innym miejscu, w towarzystwie licznych kochanek, które uczestniczą w kontaktach z dzieckiem. W uzasadnieniu wniosku wskazano również, że uczestnik nie przestrzega ustalonych przez Sąd Okręgowy w wyroku rozwodowym terminów i czasu trwania kontaktów z małoletnią, która skarży się, że podczas pobytu u ojca, ten prawie w ogóle nie poświęca jej czasu.

Uczestnik G. K. wniósł o oddalenie wniosku, zaprzeczając twierdzeniom K. K. (1), podnosząc, że matka dziecka przedstawia córkę przeciwko niemu; dziecko jest odbierane z przedszkola przez babkę, gdyż matka nie ma dla niego czasu; małoletnia deklaruje, że chce zamieszkać z ojcem.

Niesporne było, że Sąd Okręgowy w Krakowie w wyroku z dnia 1 kwietnia 2016r. XI C 1054/15 orzekł rozwód małżeństwa K. K. (1) i G. K., jednocześnie ustalając sposób kontaktów ojca z małoletnią córką T. K..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony niniejszego postępowania tj. K. K. (1) i G. K. są skonfliktowane, co przejawia się m.in. w licznych interwencjach policji, inicjowanych przez obie strony w związku z niestosowaniem się, ich zdaniem, do wyroku z 1 kwietnia 2016r. w zakresie kontaktów z małoletnią T. K..

Dowód:

pismo KP Policji w W. z 13.06.2017r. wraz z raportami z interwencji K-112- 143.

W styczniu 2017r. K. K. (1) wraz z córką T. K. zgłosiła się do Poradni P.-Pedagogicznej, gdzie uczestniczyła w terapii psychologicznej, która miała na celu pomoc dziecku w radzeniu sobie z emocjami. Psycholog H. T., stwierdziła, że zauważyła wzrost napięcia dziecka podczas rozmowy o relacjach rodzinnych.

Dowód:

Opinia psychologiczna K-15-16

Zeznania H. T. K-70

Małoletnia T. K., od czasu rozstania rodziców, pozostaje pod pieczęcią matki i jej rodziny, która zapewnia jej opiekę, rozwój i zaspokaja bieżące potrzeby życiowe. Została jednak wciągnięta w konflikt trwający pomiędzy rodzicami, który niekorzystnie oddziałuje na rozwój psychiczny dziecka i może wpływać na jego dalszy rozwój. Małoletnia T. K. ujawnia silne związanie uczuciowe z matką, uznaje ją za główne źródło zaspokajania potrzeb rozwojowych, poszukuje bliskiego z nią kontaktu, matka ma też decydujący wpływ na wychowanie dziecka. Również z ojcem G. K. małoletnia wytworzyła pozytywne więzi uczuciowe, jednakże z uwagi na jego impulsywne zachowania oraz negatywne wypowiedzi o matce i jej rodzinie, w kontakcie z ojcem reaguje napięciem, poczuciem niepewności i dezorientacji; chce jednak kontynuować dobrą relację z ojcem. Warto wskazać, że podczas dotychczasowych kontaktów na terenie przedszkola, pracownicy nie zauważyli żadnych niepokojących sytuacji, mogących świadczyć o zagrożeniu dla dobra dziecka ze strony ojca. Małoletnia silnie przeżywa spory i kłótnie pomiędzy rodzicami. Silnie przeżywa też tzw. „konflikt lojalności” i nie chce dokonywać wyborów uczuciowych między matką i ojcem, z którymi chce mieć dobre kontakty. W ocenie biegłych z (...) w celu zabezpieczenia interesu psychologicznego małoletniej i optymalnego zaspokojenia jej potrzeb emocjonalnych z rodzicami musi być wyłączona z ich konfliktów i problemów osobistych. W ocenie biegłych z (...) kompetencje rodzicielskie wnioskodawczyni tj. K. K. (1) nie budzą zastrzeżeń, okazuje ona córce zainteresowanie, kieruje względem niej ciepłe uczucia, w procesie wychowawczym zaś jej stanowczość i konsekwencja łączy się z ciepłym stosunkiem

uczuciowym do córki. W postawach rodzicielskich uczestnika widoczna zaś jest nieumiejętność panowania nad osobistymi urazami i negatywnymi emocjami względem byłej żony i jej rodziny.

Dowód:

- opinia (...) w T. K- 144-156.

- zeznania A. M. K-71.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wiarygodnych dowodów z dokumentów urzędowych tj. pismo policji z (...). wraz z wydrukiem z raportów interwencji, które były czytelne, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Z tych samych względów wiarygodna była prywatna opinia psychologiczna z 27 stycznia 2017r., której również żadna ze stron nie kwestionowała. Wiarygodne były zeznania świadków H. T. i A. M., które zeznawały pewnie, rzeczowo, jednoznacznie odpowiadając na zadawane pytania; postawa tych świadków w trakcie składania zeznań i ich rzeczowa relacja przekonały Sąd o ich wiarygodności. Za wiarygodną Sąd uznał opinie (...) w T., która została sporządzona przez specjalistów z zakresu psychologii i pedagogiki, odpowiadała na zagadnienie przedstawione przez Sąd do zaopiniowania i co istotne nie była kwestionowana przez skonfliktowane strony.

Sąd odmówił wiary H. G., której relacja pozostaje w sprzeczności z treścią rozmów telefonicznych, jaka świadek prowadziła z wnioskodawczynią, a których transkrypcje znajdują się w aktach na kartach 86 do 105. Warto jednak zaznaczyć, że wnioskodawczyni dysponując wskazanymi transkrypcjami, dołączyła je do akt sprawy dopiero po rozprawie jak miała miejsce w dniu 26.04.2017r., na której przesłuchano wskazanego świadka, co uniemożliwiło weryfikację jego zeznań, bezpośrednio w toku przewodu sądowego, a także uzyskanie od świadka wyjaśnień, co do przebiegu rozmów telefonicznych utrwalonych w transkrypcjach.

Sąd uznał także za niewiarygodne dowody z zeznań wnioskodawczyni oraz uczestnika, którzy odpowiadali na zadawane pytania bardzo emocjonalnie, obarczając się wzajemnie za eskalację konfliktu i niestosowanie się do wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z 1 kwietnia 2016r., w zakresie, w jakim uregulowaniem kontakty z ich małoletnią córką. Strony w swych zeznaniach, koncentrowały się więc na wzajemnych pretensjach i „krzywdach” przenosząc swoje emocje na kwestie kontaktów z małoletnią. W sytuacji tej bardziej wiarygodna dla sądu były relacje stron podczas badania przez biegłych (...) w T., przedstawiona w epikryzie ich opinii.

Na koniec wskazać należy, że bez znaczenia dla ustaleń faktycznych były zeznania K. K. (2), która nie miała żadnej wiedzy o okolicznościach istotnych dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, a wszelkie informacje o sytuacji małoletniej T. K. pozyskiwała jedynie z relacji jej matki tj. K. K. (1).

Sąd zważył, co następuje.

Na wstępie podkreślić należy, że w przypadku uregulowania kontaktów między rodzicem, a dzieckiem, rola sądu jest subsydiarna, to znaczy, że rozstrzyga on o kontaktach tylko w przypadku, gdy rodzice nie mogą dojść do porozumienia (art. 113¹ § 1 k.r.o.). Sąd, więc orzeka, w tym przedmiocie bądź w ramach wyroku rozwodowego na podstawie art. 58 § 1 k.r.o., bądź samodzielnie na zasadzie art. 107 § 1 k.r.o. Orzeczenie o kontaktach nie jest jednak niezmiennie. Zgodnie, bowiem z treścią art. 113⁵ k.r.o., sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka. Wynika z tego explicite, że przesłanką warunkującą zmianę orzeczenia regulującego kontakty jest dobro dziecka; przesłanka ta ma także decydujące znaczenie przy rozstrzygnięciu, po upływie, jakiego okresu sąd może lub powinien zmienić to orzeczenie. Bez znaczenia są, więc ambicje rodziców, ich wzajemne konflikty, a także trudności w wykonaniu wcześniej wydanego orzeczenia.

Przedmiotem niniejszego postępowania był wniosek o zmianę orzeczenia regulującego kontakty G. K. z małoletnią córką T. K.. W toku przewodu sądowego, zostały ujawnione okoliczności uzasadniające zmianę rozstrzygnięcia o kontaktach, zawartego w wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z 1 kwietnia 2016r., a na które zwrócili uwagę biegli (...) w T.. W szczególności wskazać należy, że w postawach rodzicielskich uczestnika, biegli zauważyli wyraźny

brak umiejętności panowania nad osobistymi urazami i negatywnymi emocjami, które pomimo pozytywnych więzi uczuciowych łączących małoletnią T. K. z ojcem, wpływają na nadmierne napięcie emocjonalne u małoletniej i poczucie niepewności oraz dezorientacji w jej kontaktach z G. K.. Podobne spostrzeżenia przedstawiła psycholog H. T., która wskazała, że podczas terapii, która prowadzi w Poradni P.(...) z małoletnią dostrzegła wzrost napięcia dziecka podczas rozmowy o relacjach rodzinnych. W tej sytuacji wręcz konieczna jest, dla dobra małoletniej, zmiana przebiegu kontaktów uczestnika z córką, w sposób zaproponowany w opinii (...) w T., tak, aby kontakty te stopniowo pozwalały nawiązać prawidłowe relacje pomiędzy małoletnią T. K., a jej ojcem G. K.. Dlatego Sąd ustalając sposób i terminy kontaktów kierował się zaleceniami wskazanymi w końcowych wnioskach opinii biegłych, zastrzegając, że winny się one odbywać w obecności kuratora sądowego, co najmniej podczas czterech pierwszych spotkań, a podczas kolejnych spotkań bez udziału kuratora sądowego pod warunkiem pozytywnej oceny kuratora, co do przebiegu kontaktów. Wyjaśnić przy tym należy, że niniejsze postępowania dotyczyło wyłącznie uregulowanie kontaktów ojca z małoletnim dzieckiem, przedmiotem postępowania nie było zaś wydawanie zarządzeń opiekuńczych ingerujących we władzę rodzicielską K. K. (1) i G. K.. Dlatego też Sąd, w ramach niniejszego postępowania, nie zobowiązywał stron (wnioskodawczyni i uczestnika), do sugerowanego w opinii biegłych z (...), podjęcia terapii psychologicznej i ze specjalistą w zakresie pracy z rodziną odnośnie nabywania kompetencji rodzicielskich oraz współpracy z mediatorem, gdyż zobowiązanie takie byłoby równoznaczne z ograniczeniem władzy rodzicielskiej zarówno K. K. (1) jak i G. K.. Sąd jednakże zainicjuje z urzędu postępowanie opiekuńcze, po zapoznaniu się ze stanowiskiem kuratora nadzorującego kontakty, jeżeli strony samodzielnie nie podejmą sugerowanej terapii.

Podsumowując, oboje rodzice mają równe prawa w kontaktach z dzieckiem. Oboje powinni również działać w takim kierunku, by prawo do kontaktów przysługujące drugiej stronie było realizowane. Nie można jednak zapominać, że dla kształtu kontaktów pierwszorzędne znaczenie ma dobro dziecka. Dobro małoletniej T. K. wymaga zaś obecnie zmiany sposobu i zakresu kontaktów, w sposób zaproponowany w opinii (...) w T., co w dalszej perspektywie ma na celu wyciszenie konfliktu rodzicielskiego pomiędzy K. K. (1) i G. K., którego obecny przebieg ma destrukcyjny wpływ na rozwój dziecka.

O kosztach postępowania orzeczono stosując ogólną regułę ponoszenia kosztów postępowania nieprocesowego wynikającą z art. 520 § 1 kpc, mając na uwadze, że obie strony, pomimo odmiennych stanowisk, w równym stopniu były zainteresowane rozstrzygnięciem w niniejszej sprawie.